

Statsadvokaten i Viborg
Rødevej 1, 2.,
8800 Viborg

J. nr. SAV-2013-6221-0246

UDSKRIFT

af

DOMBOGEN FOR VESTRE LANDSRET

DOM

afsagt den 5. november 2013 af Vestre Landsrets 3. afdeling (dommerne Lisbeth Parbo, Annette Dellgren og Lasse Lund Madsen (kst.) med domsmænd) i ankesag

V.L. S-1065-13

Anklagemyndigheden

mod

T1

født den 13. december 1968

(advokat Jan Hollmén Olesen, Odense)

Retten i Sønderborg har den 24. april 2013 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. K01-1061/2013).

Påstande

Tiltalte T1 har påstået frifindelse.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Forklaringer

Tiltalte og vidnet politiassistent VI har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Tiltalte har supplerende forklaret, at han – inden han blev anholdt - havde hentet BMW'en i Flensborg, hvor den var blevet repareret. Han kørte nok fra Flensborg omkring kl. 11.00 eller lidt senere. Det var hans bil, og det er rigtigt, at politiet fandt nogle af hans personlige papir i forbindelse med ransagningen.

Han var kørt med en person ved navn X1 fra Odense ca. kl. 8.00 den pågældende dag. Den telefon, der blev fundet i bilen, tilhørte X1. Det har tiltalte ikke tidligere forklaret til politiet. Han kendte ikke X1. Det var tiltaltes ven, X2, der fik X1 til at køre tiltalte til Flensborg. Da de ankom til Flensborg, steg tiltalte ud af X1's bil ved autoværkstedet. X1 blev på stedet. Da tiltalte havde hentet bilen, satte X1 sig ind i tiltaltes BMW. Det var ikke tiltalte, der bad ham om det. De snakkede lidt sammen, bl.a. om BMW'en. X1 sad nok i tiltaltes bil i ca. 10 minutter. Derefter steg X1 ud af bilen. X1 glemte at tage sin mobiltelefon med sig. Tiltalte ved ikke, hvorfor mobiltelefonen og sim-kortet under ransagningen lå hver for sig. X1 sagde, at han ville blive i Flensborg et stykke tid for at handle. X1 har efterfølgende fortalt, at han hjalp T2 med indsmugling af khat, og at han havde glemt sin telefon i tiltaltes bil.

Tiltalte og T2 kender hinanden, men de er ikke venner. Han ved ikke, hvilken bil T2 kører i. Tiltalte bliver ikke kaldt "T1".

Politiassistent VI har supplerende forklaret, at BMW'en drejede fra på en frakørselsrampe mod , hvilket er syd for rastepladsen , og det var der, vidnet standsede BMW'en.

Da vidnet havde fået oplyst fra kolleger, at de havde standset en bil med khat, kørte vidnet ned til grænsen. Han fattede mistanke til personen i BMW'en, og han besluttede derfor at standse den. På parkeringspladsen ved politistationen i fik vidnet den opfattelse, at tiltalte genkendte den bil med khat, der kort forinden var standset på rastepladsen

. Det viste sig, at der havde været kontakt mellem de mobiltelefoner, der var fundet i de to biler. Dette foreholdt vidnet tiltalte, der afviste det i starten, men efter et stykke tid erkendte tiltalte forholdet, og tiltalte forklarede på eget initiativ, hvordan indsmuglingen var sket, herunder at tiltalte var kørt bag den bil, der havde været khat i.

Tiltalte og vidnet har mødt hinanden tidligere. Afhøringen af tiltalte fandt sted på et kontor, og der var ingen afbrydelser. Tonen mellem dem var udmærket, og afhøringen foregik

stille og roligt. Vidnet lagde ikke pres på tiltalte, og vidnet hævdede på intet tidspunkt tonelejet. Vidnet var kontant omkring fakta i sagen.

Foreholdt afhøringsrapport af 12. marts 2013 af tiltalte har vidnet forklaret, at han altid i forbindelse med afhøringer lader den person, der afhøres, sidde ved siden af vidnet, så vedkommende kan følge med på skærmen, og han læser op, så vedkommende også kan høre, hvad der bliver skrevet ned. Tiltalte underskrev afhøringsrapporten. Vidnet og tiltalte aftalte, at tiltalte ikke behøvede at fortælle om bagmanden for ikke at risikere noget. Tiltalte fortalte, at han faktisk havde snydt bagmanden lidt, fordi han ikke havde fulgt kurseren hen over grænsen, men havde nøjedes med at vejlede den pågældende via en telefon fra Flensborg.

Landsrettens begrundelse og resultat

Af de grunde, byretten har anført, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at tiltalte er fundet skyldig som sket. Tiltaltes forklaring for landsretten om X1 kan ikke føre til et andet resultat.

Fællesstraffen er passende fastsat.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Lisbeth Parbo

Annette Dellgren

Lasse Lund Madsen
(kst.)

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 7. november 2013

Heidi Thorsen
retssekretær

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 24. april 2013

Rettens nr. K01-1061/2013
Politets nr. 3300-84111-00058-13

Anklagemyndigheden
mod

T1
Født december 1968 og
T2
Født februar 1964

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 8. april 2013.

T1 og T2 er tiltalte for overtrædelse af

lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 3, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. Bilag 1, liste A nr. 2,

ved den 12. marts 2013 i perioden mellem kl. 10.47 og kl.12.00 i forening at have indsmuglet 127,36 (netto) kilo khat fra Tyskland til Danmark via landegrænsen ved med henblik på videreoverdragelse, idet T2 transporterede khatten i personbil VW Polo reg. nr. og T1 kørte efter i en personbil BMW på tyske prøveplader .

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om konfiskation af 127,36 (netto) kilo khat samt 18 jutesække i medfør af straffelovens § 75, stk. 2.

Anklagemyndigheden har endeligt nedlagt påstand om, at den tiltalte T2 udvises betinget i medfør af udlændingelovens § 24 b, og at prøvetiden fastsættes til år.

Tiltalte T1 har nægtet sig skyldig.

Tiltalte T2 har erkendt sig skyldig, dog ikke således at forholdet er begået i forening med T1 .

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af de tiltalte T1 og T2 samt af vidnet politiassistent V1 ..

Forklaringerne er lydoptaget og gengives ikke i dommen.

De tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 12. marts 2013.

Følgende fremgår af en udtalelse af 15. april 2013 fra Udlændingestyrelsen vedrørende T2 :

"... Udtalelse om udvisningsspørgsmålet i sagen mod T2 - politiets j. nr. 3300-84111-00058-13

Syd- og Sønderjylland har ved brev af 25. marts 2013 anmodet Udlændingestyrelsen om en udtalelse til brug for straffesagen mod:

Navn: . T2

Nationalitet: Somalia

CPR nr.:

der er tiltalt for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer.

Det er til sagen oplyst, at anklagemyndigheden forventer pågældende idømt 50 dages fængsel.

Det er endvidere oplyst til sagen, at anklagemyndigheden finder, at der under straffesagen bør nedlægges påstand om udvisning med indrejseforbud.

Pågældende har været varetægtsfængslet af en samlet varighed af ca. 1. måned.

Opholdsgrundlag og længde

Den 9. december 2000 søgte T2 via konsulatet i Addis Ababa om opholdstilladelse under henvisning til sin herboende ægtefælle.

T2 fik den 14. august 2001 opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold efter dagældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, indtil den 20. november 2002. Denne tilladelse er senest den 15. marts 2003 meddelt tidsubegrænset.

Den 19. november 2001 blev pågældende tilmeldt folkeregisteret.

Længden af T2's lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 19. november 2001, hvor pågældende blev tilmeldt folkeregisteret, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes den tid, hvori en udlænding

har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

T2 har således - når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes - haft lovligt ophold i Danmark i 11 år og 4 måneder.

Udvisningshjemmelen

Udlændingestyrelsen er af den opfattelse, at opholdets længde fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 22, nr. 4.

Efter udlændingelovens § 22, nr. 4, kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8, der har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, udvises, hvis udlændingen efter lov om euforiserende stoffer eller straffelovens § 191 eller § 290, når udbyttet er opnået ved overtrædelse af lov om euforiserende stoffer eller straffelovens § 191, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T2 kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtigelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets rapport af 21. marts 2013, om forhold relevant for udlændingelovens § 26, stk. 2.

Det fremgår blandt andet af ovennævnte rapport, at pågældende blandt andet har oplyst, at han indrejste i Danmark i november 2001, at han bor sammen med sin ægtefælle og 6 af sine 8 herboende børn, og at han ikke har familie i Somalia.

Det fremgår af Det Centrale Personregister, at ansøger har 3 mindreårige børn som bor på samme adresse som ansøger.

En eventuel udvisning af T2 vil ikke have opholdsretlige konsekvenser for herboende personer.

Særligt vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der er risiko for, at T2 uden for de i udlændingelovens § 7, stk. 1 og 2 (asylbegrundende forhold), nævnte tilfælde vil lide overlast i det land, hvor han efter udvisningen kan ventes at tage ophold, skal styrelsen bemærke, at det fremgår af "Joint report from The Danish Immigration Services and the Norwegian Landinfos fact finding mission to Nairobi, Kenya and Mogadishu, Somalia" af 17. til 28. oktober 2012, at en repræsentant for

UNHCR har udtalt, at han ikke er bekendt med, at brugen af dobbeltstraf skulle være et problem i Somalia. Repræsentanten for UNHCR udtalte også, at der alene er risiko for dobbeltstraf i Somalia, såfremt også forurettede er somalier.

En international NGO i det sydlige og centrale Somalia har supplerende udtalt, at der ikke er et fungerende retssystem i dette område.

En international organisation har slutteligt udtalt, at organisation aldrig er stødt på sager vedrørende dobbeltstraf, men at organisationen med overvejende sandsynlighed ikke ville vide det, hvis dobbeltstraf var blevet benyttet i en sag.

Uddrag af rapporten af 17. til 28. oktober 2012 vedlægges i kopi.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22 - 24, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 50 dages varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet.

Udlændingestyrelsen skal henlede opmærksomheden på, at en udvisning i medfør af udlændingelovens § 24 b, skal gøres betinget, hvis der ikke er grundlag for at udvise den pågældende efter §§ 22-24, fordi dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2.

Konsekvenser ved en eventuel udvisning

Det følger af udlændingelovens § 32, stk. 1, at der til en udvisning skal knyttes et indrejseforbud, og at indrejseforbuddet fastsættes således, at det regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen.

Fastsættelsen af indrejseforbuddets længde fremgår af udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 1- 5.

Det bemærkes, at efter udlændingelovens § 32, stk. 3 meddeles indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 22, nr. 4-8 eller for udlændinge, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, dog altid for mindst 6 år.

Såfremt den pågældende idømmes betinget udvisning efter udlændingelovens § 24 b, stk. 1, følger det af denne bestemmelses stk. 2, at der skal fastsættes en prøvetid på 2 år.

..."

T1 er tidligere straffet,

- ved Retten i Sønderborg den 2. august 2011 med fængsel i 7 måneder for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2. Tiltalte blev den 5. september 2011 prøveløsladt med en reststraf på 72 dage og en prøvetid indtil den 5. september 2013.
- ved Amtsgericht Hamburg den 26. april 2012 med betinget fængsel i 1 år og 3 måneder for overtrædelse af narkotikalogvgivningen. Prøvetid 3 år.

Retten's begrundelse og afgørelse

Efter bevisførelsen med hensyn til den kommunikation der har været mellem de to telefoner, som de tiltalte blev fundet i besiddelse af, da de blev anholdt, omstændighederne ved anholdelsen og tiltalte T1's erkendelse, da han den 12. marts 2013 blev afhørt af politiet, er det bevist, at begge tiltalte er skyldige i den rejste tiltale.

Straffen fastsættes for tiltalte T1 som en fællesstraf med reststraffen af dommen af 2. august 2011 til fængsel i 4 måneder jf. straffelovens § 40, stk. 1, jf. § 61, stk. 2, jf. lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 3, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. Bilag 1, liste A nr. 2.

Straffen fastsættes for tiltalte T2 til fængsel i 50 dage, jf. lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 3, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. Bilag 1, liste A nr. 2.

Retten tager påstanden om konfiskation til følge, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Udvisning af tiltalte T2 må antages at virke særlig belastende, jf. udlændingelovens § 26, stk. 1. Da der således ikke er fuldt tilstrækkeligt grundlag for at udvise tiltalte, sker udvisningen alene betinget, jf. udlændingelovens § 22, nr. 4, jf. § 24 b. Retten har herved lagt vægt på den tid tiltalte har været i Danmark og hans familiemæssige forhold.

Thi kendes for ret:

Tiltalte, T1, skal straffes med fængsel i 4 måneder

Tiltalte, T2, skal straffes med fængsel i 50 dage.

Hos de tiltalte konfiskeres 127,36 (netto) kilo khat samt 18 jutesække.

Tiltalte, T2, udvises betinget af Danmark med en prøvetid på 2 år.

De tiltalte skal hver især betale egne sagsomkostninger, bortset fra forsvarersalær for 1 time og 15 minutter af hovedforhandlingen, hvor tolken var forsinket.

Kim Grunnet
dommerfuldmægtig

/cap

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETTEN I SØNDERBORG, den 2. maj 2013

Annalise Kristensen
Overassistent